

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžnč/5/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010103
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Michelin Hungaria Tyre Manufacture Ltd., IČO: 15-09-062150, so sídlom v Maďarsku, 4400 Nyíregyháza, Botlyán J. U. 15, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kubíkom, so sídlom v Bratislave, Panenská 6, proti odporcovi: Recyklačný fond, IČO: 36062090, so sídlom v Bratislave, Nobelova 18, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky u k l a d á odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa o vrátenie príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za rok 2007 vo výške zodpovedajúcej zhodnoteným pneumatikám 38.120,76 €, ktorú navrhovateľ podal formou ročného zúčtovania doručeného odporcovi 31. marca 2008, v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky u k l a d á odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa o vrátenie príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za roky 2006 a 2007 zo dňa 30. mája 2008, doručenej odporcovi 17. júna 2008, vo výške zodpovedajúcej realizovaným vývozom pneumatík na nových vozidlách KIA vo výške 808.030,07 €, v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 114 € do rúk jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Petra Kubíka, so sídlom v Bratislave, Panenská 6, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Navrhovateľ svojím návrhom zo dňa 27. júna 2011 žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť vydať rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa o vrátenie príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 223/2001 Z. z.“) vo výške zodpovedajúcej zhodnoteným pneumatikám 38.120,76 €, ktorú navrhovateľ podal formou ročného zúčtovania doručeného odporcovi 31. marca

2008, a o žiadosti navrhovateľa o vrátenie príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. zo dňa 30. mája 2008 (doručenej odporcovi 17. júna 2008) o vrátenie preplatku vo výške zodpovedajúcej realizovaným vývozom pneumatík na nových vozidlách KIA vo výške 808.030,07 €, v oboch prípadoch v lehote do 60 dní od doručenia uznesenia; uplatnil si náhradu trov konania.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že v priebehu posledného štvrtroka 2006 a celého roka 2007 dovážal automobilové pneumatiky ako výhradný dodávateľ tuzemského odberateľa - výrobného závodu KIA Motors Slovakia, s.r.o., Žilina (ďalej len „KIA“). Tieto pneumatiky neboli určené na uvádzanie na trh na území Slovenskej republiky, ale boli montované na nové vozidlá KIA vo výrobnom závode KIA v Žiline a následne boli ako súčasť motorových vozidiel exportované mimo územia Slovenskej republiky. Okrem dovozov pneumatík pre KIA navrhovateľ uvádzal na slovenský trh v období posledného štvrtroka 2006 a roka 2007 iné pneumatiky, ktoré boli predávané iným tuzemským odberateľom za účelom ich ďalšieho predaja spotrebiteľom. Navrhovateľ zabezpečoval prostredníctvom svojich zmluvných dodávateľov zhodnotenie opotrebovaných pneumatík podľa § 56 ods. 3 zákona č. 223/2001 Z. z.. Navrhovateľ platil podľa ustanovení § 56 a § 43 zákona č. 223/2001 Z. z. príspevky do Recyklačného fondu ako dovozca pneumatík podľa objemu dovezených pneumatík a zákonom určenej sadzby príspevku. Na základe vykonaného zhodnotenia opotrebovaných pneumatík a na základe uskutočnených vývozov nepoužitých pneumatík na nových vozidlách KIA mimo územia Slovenskej republiky vznikol navrhovateľovi preplatok na príspevku do Recyklačného fondu vo výške 38.120,76 € (ktorý zodpovedá zhodnoteným pneumatikám) a 808.030,07 € (ktorý zodpovedá realizovaným vývozom pneumatík na nových vozidlách KIA). Navrhovateľ si u odporcu uplatnil vrátenie preplatku podaniami doručenými odporcovi 31. marca 2008 a 17. júna 2008. Ani na jedno z týchto podaní odporca nereagoval, preplatok navrhovateľovi nevrátil a ani inak nekonal. Svoj preplatok si navrhovateľ uplatnil aj žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III dňa 30. marca 2011, vec je vedená pod sp. zn. 24Cb/39/2011.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že návrh na začatie konania podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku podáva na základe právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v jeho rozsudku (správne má byť „v uznesení“, pozn.) sp. zn. 2 Obdo 14/2008 zo dňa 29. januára 2009, podľa ktorého Recyklačný fond má postavenie správneho orgánu a o nároku na vrátenie preplatku na príspevkoch zaplatených do Recyklačného fondu musí konať a rozhodnúť v správnom konaní. S uvedeným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však navrhovateľ nesúhlasí. Podľa názoru navrhovateľa z ustanovení § 41 ods. 4, § 56, § 43 ods. 2, § 67 zákona č. 223/2001 Z. z. vyplýva, že Recyklačný fond nie je orgánom verejnej správy (pretože nie je uvedený v ustanovení § 67 citovaného zákona ako orgán, ktorému zákon zveruje výkon štátnej správy v oblasti odpadového hospodárstva), nemá oprávnenie rozhodovať o výške príspevkov do Recyklačného fondu ani o vrátení preplatkov zo zaplatených príspevkov (pretože tieto povinnosti sú stanovené priamo zákonom a odporca nemá možnosť postupovať inak) a Recyklačný fond pri vracaní preplatkov zaplatených na príspevkoch do Recyklačného fondu nemá postavenie konajúceho orgánu verejnej správy. Preto si navrhovateľ myslí, že iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujme iný právny názor ako senát 2 Obdo. Navrhovateľ odôvodnil podanie návrhu podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku aj vyriešením prejudiciálnej otázky právomoci odporcu rozhodovať o vrátení preplatkov na príspevkoch zaplatených do Recyklačného fondu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo 14. marca 2012 uviedol, že súhlasí s názorom navrhovateľa o tom, že Recyklačný fond nemá pri posudzovaní žiadostí o vrátenie zaplateného príspevku podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. postavenie orgánu verejnej správy, a teda postup pri posudzovaní týchto žiadostí by nemal byť správnym konaním podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), a to aj napriek právnemu názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v rozsudku (správne má byť „v uznesení“, pozn.) sp. zn. 2 Obdo 14/2008 zo dňa 29. januára 2009. Odporca ďalej uviedol, že o podkladovej žiadosti navrhovateľa nebolo doteraz rozhodnuté pre nemožnosť vecného posúdenia dôvodnosti žiadosti, najmä čo do výšky požadovaného vrátenia. Odporca nemá k dispozícii ani výsledky kontroly vykonávanej SIŽP v spoločnosti A.R.S., spol. s r.o. v mesiacoch august až november 2010. Vrátenie zaplateného príspevku v zmysle § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. je možné len v prípade preukázania nároku na

vrátenie, teda preukázanie dôvodu a výšky nároku. Odporca nemá dostatok kontrolných právomocí, a preto nemá stále dostatok podkladov pre korektné rozhodnutie. Ak by o žiadostiach navrhovateľa zo dňa 31. marca 2008 a 17. júna 2008 nemalo byť rozhodované v správnom konaní, potom považuje vec za vybavenú spôsobom uvedeným v oznámeniach navrhovateľovi zo dňa 9. júna 2008 a 9. februára 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa ustanovenia § 246 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku preskúmal návrh navrhovateľa ako aj administratívny spis odporcu a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 250t ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je upravené vo štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, v ustanoveniach § 250t a § 250u Občianskeho súdneho poriadku so subsidiárnym použitím ustanovení prvej a druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Podľa ustanovenia § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy začína na základe návrhu na začatie konania, ktorého obligatórnou náležitosťou je tvrdenie navrhovateľa, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanovením právnym predpisom.

Orgánmi verejnej správy v zmysle ustanovenia § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 1 ods. 2 Správneho poriadku sú:

- orgány štátnej správy (štátne orgány),
- orgány územnej samosprávy,
- orgány záujmovej samosprávy,
- ďalšie právnické osoby ako aj fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Z uvedeného vyplýva, že orgánmi verejnej správy môžu byť popri štátnych orgánoch, samosprávnych orgánoch aj iné subjekty - fyzické a právnické osoby, ktorým zákon zveril rozhodovaciu právomoc v oblasti verejnej správy.

Pod pojmom verejná správa rozumieme určitý druh činnosti alebo inštitúciu, ktorá verejnú správu vykonáva. V prvom prípade ide o materiálnu definíciu a v druhom prípade o definíciu správy z hľadiska formálneho. Z materiálneho hľadiska je verejná správa činnosťou štátnych alebo iných verejných inštitúcií, ktorá svojím obsahom nie je činnosťou zákonodarnou ani súdnou. Z formálneho hľadiska sa kladie dôraz na inštitúcie, ktoré majú pôsobnosť a právomoc riešiť verejné úlohy, pokiaľ nie sú zverené parlamentu alebo súdom (Hendrych, D. a kol. Správni právo. Obecná časť. 5., rozšírené vydanie. Praha: C.H.Beck, 2003, s. 6-7).

Recyklačný fond bol zriadený zákonom č. 223/2001 Z. z. ako neštátny účelový fond, právnická osoba so sídlom v Bratislave, ktorá sa zapisuje do obchodného registra. Na konanie podľa zákona o odpadoch sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Správny poriadok) s výnimkou konaní uvedených v § 74 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z. z., medzi ktorými sa však konanie a rozhodovanie o vrátení uhradeného príspevku do Recyklačného fondu podľa ustanovenia § 56 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. nenachádza. Vrátenie uhradeného príspevku podľa citovaných zákonných ustanovení nemožno subsumovať pod poskytovanie prostriedkov z Recyklačného fondu podľa § 64 citovaného zákona, prípadne ich stotožňovať, tak ako to tvrdí odporca. Účel každého z týchto zákonných inštitútov je odlišný (porovnaj § 56 ods. 3 a ods. 4, § 64 zákona č. 223/2001 Z. z.). Na konanie a rozhodnutie o vrátení uhradeného príspevku do Recyklačného fondu podľa ustanovenia § 56 ods. 4 a ods. 3 zákona č. 223/2001 Z. z. sa preto vzťahuje Správny poriadok a z neho vyplývajúce základné zásady správneho konania, lehoty na vydanie rozhodnutia, vydanie meritorneho rozhodnutia vo veci samej, prípadne procesného rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, režim opravných prostriedkov a podobne. Napokon pôsobnosť Správneho poriadku na oblasť vrátenia uhradeného príspevku do Recyklačného fondu

vyplýva aj z ustanovenia § 1 ods. 1 Správneho poriadku, pretože zákon č. 223/2001 Z. z. *expressis verbis* nevylúčil pôsobnosť Správneho poriadku na uvedenú oblasť.

Recyklačný fond síce nie je orgánom štátnej správy, ani záujmovej alebo územnej samosprávy, je však inou právnickou osobou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ktorá rozhoduje o právach a povinnostiach iných fyzických a právnických osôb v rozsahu ustanovenom zákonom o odpadoch, na ktorého činnosť sa v zákonom vymedzenom rozsahu vzťahuje Správny poriadok. V predmetnej právnej veci je preto pasívne legitimovaným subjektom a spĺňa podmienky definície orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 1 ods. 2 Správneho poriadku, bez ohľadu na tvrdenie navrhovateľa, že odporca nie je uvedený v § 67 zákona č. 223/2001 Z. z. ako orgán štátnej správy. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na svoje uznesenia č. k. 3 Sžnč 11/2009-60 zo dňa 5. novembra 2009, sp. zn. 8 Sžnč 7/2011 zo dňa 19. januára 2012 a sp. zn. 2 Obdo 14/2008 zo dňa 29. januára 2009, ktoré sú prístupné na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia/Sudne-rozhodnutia.aspx. Z rozhodnutia sp. zn. 3 Sžnč 11/2009 zo dňa 5. novembra 2009 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. februára 2010) vyplýva, že Recyklačný fond má postavenie správneho orgánu ako iná právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy; citovaným rozhodnutím bola Recyklačnému fondu uložená povinnosť konať a rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa o vrátenie preplatku zo zálohových platieb na príspevok do Recyklačného fondu v komodite odpady z kovových obalov v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Preto minimálne od 7. februára 2010 (kedy toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť) mal odporca vedomosť, že o žiadostiach o vrátení preplatku podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. bol povinný rozhodovať v správnom konaní a jeho rozhodnutie muselo spĺňať náležitosti ustanovenia § 47 Správneho poriadku. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžnč 7/2011 vyplýva, že odporca vo veci žiadateľa Slovenské pramene a žriedla, a.s. už vo veci vrátenia príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. vydal rozhodnutie vo veci samej.

Navyše, Recyklačný fond vydal svoj interný normatívny akt - Smernicu o poskytovaní finančných prostriedkov z Recyklačného fondu, ktorá bola schválená 12. decembra 2008 na IX. zasadnutí SR RF uznesením č. 305-11/2008 v znení zmien a doplnkov (ďalej len „Smernica RF“). Podľa bodu 2.10 citovanej Smernice RF o vrátení zaplateného príspevku podľa bodu 2.7 písm. a) tejto smernice (§ 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z.) rozhoduje riaditeľ fondu postupom a vo forme podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Odporca teda nerešpektuje nielen zákon č. 223/2001 Z. z., Správny poriadok ale ani svoj interný normatívny akt - Smernicu RF prijatú 12. decembra 2008 uznesením č. 305-11/2008. Na základe uvedených skutočností tvrdenie odporcu, že nie je správnym orgánom a na konanie podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. sa nevzťahuje Správny poriadok, je účelové s cieľom vyhnúť sa povinnosti rozhodnúť v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na zmenu názoru navrhovateľa týkajúceho sa postavenia odporcu ako orgánu verejnej správy v konaní podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z., keď z podania navrhovateľa doručeného odporcovi 15. augusta 2008 (ktoré je založené v administratívnom spise odporcu) vyplýva, že navrhovateľ považoval odporcu za právnickú osobu, ktorá rozhoduje o právom chránených záujmoch v oblasti nakladania s odpadmi - konkrétne vrátenia preplatku na príspevku podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. v oblasti verejnej správy, a konanie odporcu je správnym konaním, na ktoré sa použije Správny poriadok. Navrhovateľ v tomto podaní namietal, že odporca odpovedal na navrhovateľovu žiadosť formálnym listom z 9. júna 2008, ktorý nemá náležitosti rozhodnutia v rámci správneho konania, pričom podľa navrhovateľa mal odporca rozhodnúť rozhodnutím, ktoré by obsahovalo náležitosti ustanovenia § 47 Správneho poriadku; navrhovateľ v tomto podaní poukázal aj na Smernicu RF a jej bod 2.10. V návrhu na začatie konania podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku však navrhovateľ zmenil názor a uviedol, že odporca nie je právnickou osobou rozhodujúcou o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietáhoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (napríklad III. ÚS 70/09, III. ÚS 282/08, I. ÚS 225/08).

Konanie pred odporcom sa začalo dňom doručenia žiadostí navrhovateľa o vrátenie preplatku na príspevku do Recyklačného fondu, teda 31. marca 2008 a 17. júna 2008 (č. EC 5474/2008, EC 8903/2008, EC 5452/2008). V zmysle ustanovenia § 74 zákona č. 223/2001 Z. z. a § 49 Správneho poriadku správny orgán vo veci rozhoduje v určenej lehote -

- a) bezodkladne - v jednoduchých prípadoch,
- b) do 30 dní od začatia konania - v ostatných prípadoch, ak Správny poriadok neustanovuje inak,
- c) do 60 dní od začatia konania - vo zvlášť zložitých prípadoch,
- d) v lehote viac ako 60 dní od začatia konania - v prípadoch, keď nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v lehote 60 dní od začatia konania; túto lehotu primerane predlžuje odvolací orgán.

Z obsahu spisu predloženého odporcom vyplýva, že odporca bol v predmetnej právnej veci nečinný; bez vážneho dôvodu nekonal spôsobom ustanoveným zákonom č. 223/2001 Z. z. a Správnym poriadkom. Odporca v konaní nevykonával zákonom predpísané úkony, nevydal vo veci rozhodnutie obsahujúce náležitosti podľa ustanovenia § 47 Správneho poriadku, proti ktorému by bol prípustný opravný prostriedok, ale vec vybavil len listami zo dňa 9. júna 2008 a 9. februára 2009, v ktorých uviedol, že žiadosti navrhovateľa o vrátenie preplatku na príspevku do Recyklačného fondu nie je možné akceptovať.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky prikázal odporcovi konať a rozhodnúť vo veci žiadostí navrhovateľa zo dňa 28. marca 2007 (doručenej odporcovi 31. marca 2008) a 30. mája 2008 (doručenej odporcovi 17. júna 2008) o vrátenie príspevku z Recyklačného fondu podľa § 56 ods. 4 zákona č. 223/2001 Z. z. za roky 2006, 2007 v komodite pneumatiky vo výške 38.120,76 € a 808.030,07 € v lehote 60 dní od doručenia tohto rozhodnutia (§ 250t ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku), tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky marginálne uvádza, že odporca bol v súvislosti s predložením vyjadrenia a administratívneho spisu (ktorý bol povinný predložiť podľa § 250t ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) nečinný aj vo vzťahu k Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, nakoľko nereagoval na výzvy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júla 2011, 9. septembra 2011, 13. októbra 2011, tento stav neodstránilo ani uznesenie zo dňa 23. novembra 2011 o uložení poriadkovej pokuty odporcovi; odporca reagoval až na výzvu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 2. marca 2012 a administratívny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložil až 15. marca 2012.

Úspešnému navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku priznal náhradu trov konania vo výške 114 € v súlade s vyčíslením trov z 2.5.2012. Priznaná suma 114 € pozostáva z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ podanie žaloby - návrhu) po 57 € za úkon (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.